

ილორი

№ 16 (85) 26 მაისი 2009

სახალხო მემკრატა "სამეგრელოს" ორგანო

50 თეთრი

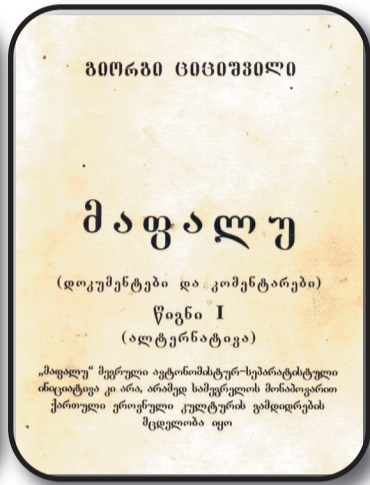
26 მაისი საქართველოს დამოუკიდებლობის დღად

საქართველოს დამოუკიდებლობის სიმბოლოდ ქსეული, საქართველოს პირველი პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიას ქებლი, რომელიც ქალაქ ზუგდიდში დაიდგა ხნობილი ქართველი პოლიტიკოსისა და საზოგადო მოღვაწის ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას ინიციატივითა და ხარჯებით

მაფალუ 8

“მაფალუელების” მიერ მკერულ ენაზე გაცხადებული მ. კანკავას სიტყვა, იმდროინდელი საქართველოს უაღრესად რთული პოლიტიკური ვითარების, ქართული პოლიტიკური პარტიების მწვავე ურთიერთდაპირისპირებისა და შიდაპარტიული კონფლიქტების დროს, მათი ტექნიკური მიზნებისა და სწორი ქმედებების მიუხედავად, ზოგმა გაუკუღმართებულად გაიგო.

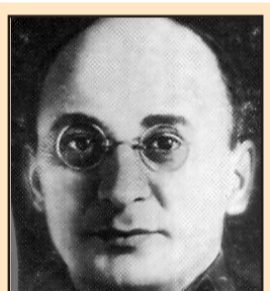
სსოვნის სტრიქონები

ნაწევრებზე მიბრუნებული ენაზე შემჩინილი ისტორიული პირობიდან “ბუ-ლატია”, რომლის ავტორი ბახლავაძე თამაზაშვილი მაგალითობილი და შემართი პირობი დანიელ კავლას კი ვიწვია, ბთავაშვილი ბაზეთი “ილორში”. 113-ე წელი ილევა პირობის დაბადებამდე. იგი 28 წლის ასაკში შეიწირა პოლიტიკურმა უამინდობამ – სამშობლო სიყვარულით გამსჭვალული ბუღანთეშვილი პატრიოტი 1924 წლის თებერვალში დაბატობის იმის გამო, რომ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის არსებობის დროს იმყოფებოდა სამაზრო პირობითის პასუხისმგებელი პრეზიდენტისტი. დაბატობის შემდეგ დანიელ ვიწვია თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მისამე კურსზე სწავლობდა.

როგორც 2-3 საქართველოს მოქალაქეს, გზიკვა და მწყინს, რომ რეგი სამშობლო ვიდასის კოლონიურ დანამატად იქსა

ლავრენტი ბერიძე — ქართული გენია 4

რას 7 ამბობდნენ სამეგრელოზე მსოფლიოში სახელ-განთქმული აღაშიანები:

ისტორიული მასალები

სამეგრელოს 5 საამაყო შვილები ვლადიმერ ნაჭყენიას ლონგინოს მიმინომვილი ვახუცხე მიმინომვილი

ბაზეთი “ილორი” 12

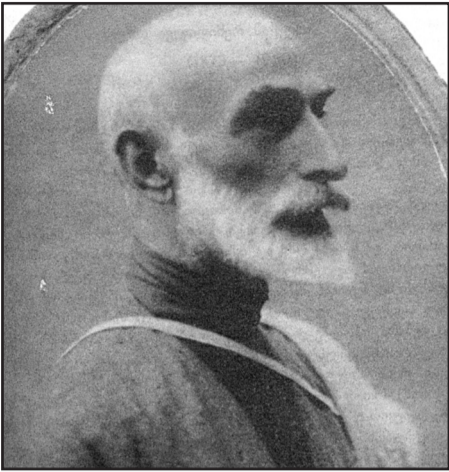
ამჟამინდის წერილების ციკლს, რომელიც ასახავს ფეხბურთში მსოფლიო ჩემპიონატების ფინალურ ბატალიებს.

ამის დაკარგვის. 6 ან დავიწყების უფლება არც რუსსა აქვს და არც ქართველს! ნაწევრები ვ-ველიცკოს წიგნიდან "გამგახსია"

გაითხვალე გვეხეაურება 10 თითქოს მთაწმინდაც მუხლზე დამდგარა, რომლის საფლავი არ დგას ყირაზე, ყველა დევგირი ფეხზე ამდგარა, სატანების და მტერთა ჯინაზე.

საგარეო საზოგადოებრივი ურთიერთობები

ვლადიმერ ნაკუეზი

ვლადიმერ ნაკუეზი მრავალმხრივი მოღვაწე იყო. მას ქართული ლიტერატურის მდიდარი ბიბლიოთეკა ჰქონდა. სოფელში თუ ვინმეს წიგნი დასჯირდებოდა, მის ოჯახს მიაკითხავდა. ერთი ხან დაზოგნილი ხეთელი იხსენებდა: "ვლადიმერი მასთან სტუმრად მისულ თანასოფლებელს გულდასაუბრად ხედავდა, მაგრამ გაზურგუნის სახლში გატანება არ უყვარდა - "ვისაც წაითხვა სურსა, დაჯდეს და წაითხოს".

ილია ჭავჭავაძისა და მისი თანამებრძოლების მიერ გაკვეთილი გზით მავალი თავმდაბალი პიროვნება იყო ხობის რაიონის სოფელ ხეთის დრამატული წრის გამგეობის თავმჯდომარე. ქართული ხალხური სიმღერისა და ცეკვის დიდი გულშემატკივარი, მშობლიური კუთხის ნამდვილი კულტურტრეკერი ვლადიმერ ნაკუეზი, რომელსაც ეკუთვნის სიტყვები: "სწორი თვალსაზრისით, დირსება ყოველი ადამიანისა უნდა დაფასდეს იმით, თუ როდენ ვისახურება იგი თავისი ერის თვითგაცნობიერების საქმეს ხელისშემშლელი, ცხოვრებითა, მოღვაწეობითა, გინა უბრალო მოქმედებითა..."

წიწამურის ტრაგედიის შემდეგ ქართული საზოგადოების ნაწილი ერთგვარად გამოერკვა და მიხვდა, რომ ქვეყნისათვის თავდადებულ მოღვაწეებს გაფრთხილება და დაფასება მათსავე სიცოცხლეში სჭირდებათ. სწორედ მაშინ გადაწყდა აკაკი წერეთლის საიუბილეო საღამოების ჩატარება საქართველოს რაიონებსა და ქალაქებში.

ფოტოში გამართული საზეიმო შეხვედრის შემდეგ ეტლით გამოგზავრებულ მსახიობს გზად ხობსა და ხეთში გაუმართეს ხანმოკლე შეხვედრა. სწორედ მაშინ მიმართეს იუბილარს: "მოღვაწეობა თქვენი სრულყოფილი არის და უნაკლო. ბედნიერი ბრძანდებით სამშობლოს წინაშე ოცდაათი წლის განმავლობაში სამსახურით. მოგილოცავთ ამ ბედნიერებას და გისურვებთ განგრძობას თქვენის მოღვაწეობისას მრავალწამიერ!"

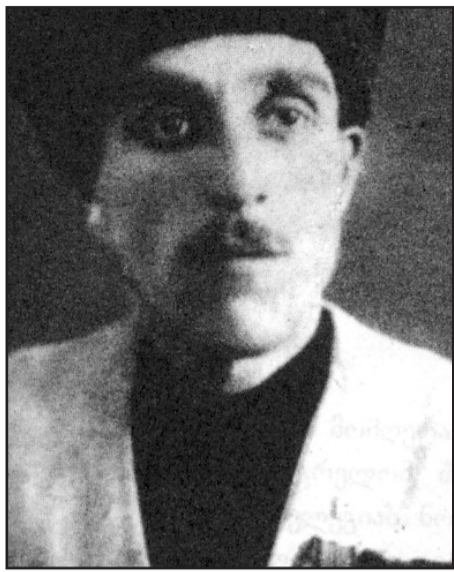
ამ სტრიქონების ავტორი ვლადიმერ ნაკუეზი გახლდათ.

იგი 1873 წელს დაიბადა სამეგრელოს ლამაზ სოფელ ხეთაში. სწავლობდა სენაკის სკოლაში, შემდეგ კი ქუთაისის გიმნაზიაში. თავიდანვე გატაცებული იყო თეატრალური ხელოვნებით. ხელმოკლეობისა და მამის გარდაცვალების გამო ქუთაისში სწავლა ვერ გააგრძელა და ხეთაში დაბრუნდა და თვითგანათლებას მიჰყო ხელი. მალე მან ხეთაში დრამატული წრე ჩამოაყალიბა, რაშიც ჩაბა სოფლის კულტურული ძალები და წერა-კითხვის მცოდნე ქალები მოწინავე ოჯახებიდან.

სარწმუნო ცნობების თანახმად, 1894 წელს უფასოდ გაუმართავ პირველი წარმოდგენა, გიორგი ერისთავის კომედია "ზინმაჩინის ქული".

ამავე დროს, ხეთაში არსებობდა მოსწავლეთა დრამატიკული ჯგუფი ვლადიმერ ნაკუეზი ხელმძღვანელობდა. ვლადიმერ ნაკუეზი არასოდეს შემოფარგლულა ვიწრო საზღვრებით. მშობლიურ სოფელში წამოწეულ სხისკეთო საქმეს იგი სხვა დაბა-ქალაქებს უწილადებდა.

დაბრკოლებების მიუხედავად, ვლადიმერ ნაკუეზი შეუპოვრად განაგრძობდა თავის საქმეს - მართავდა საღამო-წარმოდგენებს და ამით ხელს უწყობდა დაზავრულ, უუფლებო ადამიანების გათვითცნობიერების საქმეს. მოსახლეობა გულთბილად და სიყვარულით ხედებოდა ხეთელი სცენისმოყვარეების გამოსვლას. ფასიანი წარმოდგენები იმართებოდა მხოლოდ საქველმოქმედო მიზნით - უმეტესად ღარიბ მოსწავლეთა სასარგებლოდ.

გზით იარეს და ნიჭიერებით, კეთილი საქმეებით გამოირჩნენ ძმები - ლონგიონოზ და ვახტანგ მიმინოშვილები.

ლონგიონოზ მიმინოშვილი დაიბადა 1922 წელს სოფელ ნოსირში. 15 წლის იყო ოჯახის უფროსი ვაჟი - ლონგიონოზი, როცა მამამისი ციმბირში გადაასახლეს და ოჯახის მთელი სიმძიმე საშუალო სკოლის მოსწავლეს დააწვა კისერზე. სიმწელოთა მიუხედავად იგი სკოლის მომღერალთა გუნდს ჩაუდგა სათავეში. პირველად ამ გუნდთან ერთად წარდგა მკურნებელთა წინაშე. მოსწავლის მიერ მომზადებულმა სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლმა თმის წინ სარაიონო დათვალიერებაზე პირველი ადგილი დაიხსკურთა.

მშობლიური ხალხური სიმღერის უსაზღვრო სიყვარულმა მიიყვანა ლონგიონოზ მიმინოშვილი სასიქადულო ლოტბარისა და მასწავლებლის რემა შელევიას ანსამბლში. რემას განსაკუთრებით მოეწონა ემაწვილი ლონგიონოზის სიგინჯე და ღრმა სიყვარული ფოლკლორისა. სიმღერა დროებით მხოლოდ მაშინ შეწყვეტა, როცა სამშობლოს დამცველთა რიგებში ჩადგა და დიდ სამამულლო ომში ფრონტის წინა ხაზზე აღმოჩნდა. ომიდან დაკრილი დაბრუნდა და კვლავ საყვარელი საქმე გააგრძელა.

მალე რემა შელევიას ინიციატივით ლონგიონოზი ცხაკაიას რაიონის სიმღერისა და ცეკვის ეთნოგრაფიული სახელმწიფო ანსამბლის ხელმძღვანელად დანიშნეს, სადაც სამ წელიწადს წარმატებით იმუშავა. მას თავდადება არ დაუკლია ცხაკაიას სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმის მოწავეთა გუნდისათვის, რომელმაც 1948 წელს პროფკავშირთა რესპუბლიკურ დათვალიერებაზე პირველი ხარისხის დიპლომი დაიმსახურა.

1950 წელს ლონგიონოზ მიმინოშვილმა მედაპროსონალისა და მასწავლებელთა მონაწილეობით შექმნილი ანსამბლი წარმატებით გამოიყვანა საგუნდო კოლექტივების დათვალიერებაზე.

1954 წელს ცხაკაიას რაიონის ადგილობრივი მრეწველობის კომინატის სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლმა რესპუბლიკურ დათვალიერებაზე მაღალი შეფასება დაიმსახურა. ამ ღონისძიებაზე ნათლად გამოვლინდა ლოტბარის სრულყოფილი ოსტატობა და გამოცდილება.

ლონგიონოზი 1977 წლამდე აქტიურად მონაწილეობდა ყველა რესპუბლიკურ დათვალიერებასა და ფესტივალებში. მის მიერ მომზადებულ გუნდებს მრავალი კონცერტი აქვთ გამართული. დაიმსახურა უამრავი სახელმწიფო ჯილდო და მინიჭებული ჰქონდა საქართველოს ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწის საპატიო წოდება.

გარდაიცვალა 1984 წელს. დაკრძალულია ქალაქ სენაკში.

ლონგიონოზ მიმინოშვილი

ბევრი ნიჭიერი ლოტბარი და მომღერალი აღუზარდა საქართველოს უღამაზესმა სამეგრელომ. შუკუ ლოლუას, კიწი გეგუკორის, კირილე პაჭკორიას, რემა შელევიას, ნოკო ხურციას და სხვა სახელოვან ლოტბართა მიერ გაკვეთილი

ვახტანგ მიმინოშვილი

ცნობილი ქართველი ლოტბარი ვახტანგ მიმინოშვილი დაიბადა 1930 წელს, სამეგრელოს ერთ-ერთ უღამაზეს სოფელ სოფელ ნოსირში. ვახტანგი სულ 15

წლისა იყო, როცა საგუნდო ხელოვნებაში მოღვაწეობას შეუდგა, რაშიც დიდი წვლილი მიუძღვით სახელგანთქმულ ლოტბარებსა და მეგრული საგუნდო სიმღერების დიდ მოამბეებს რემა შელევიას, ნოკო ხურციას და ქალაქ სენაკის მუსიკალური სასწავლებლის სიმღერა-გალობის მასწავლებელს ვალერიან გეგუკორს.

1957 წელს საქართველოს დედაქალაქ თბილისში ჩატარდა ქართული ხალხური სიმღერების პირველი რესპუბლიკური ფესტივალი, სადაც მენონგურე ვაჟთა ტრიომ ვახტანგ მიმინოშვილის, გივი ბოქუჩავასა და ერმილე ზარქუას შემაღველობით ჟიური განსაკუთრებით მოხიბლდა და ფესტივალის ლაურეატის საპატიო წოდება მოიპოვა. ეს იყო ნიჭიერი მომღერლის პირველი დიდი წარმატება, რამაც ფართო გზა გაუკაფა მას დიდ შემოქმედებაში.

1959 წელს ვახტანგ მიმინოშვილი აბაშის რაიონის კულტურის სახლში იწყებს მუშაობას, სადაც ხელმძღვანელობს რაიონულ გუნდს, პარალელურად კი აფალიბებს მენონგურეთა ანსამბლს და "შიდკაცას".

ლოტბარი ვახტანგ მიმინოშვილი ვირტუოზულად ფლობდა ქართულ ხალხურ საკრავებს, რაც დიდად უწყობდა ხელს ქართული, მეგრული თუ საქართველოს სხვა კუთხეების ხალხური სიმღერების დამუშავებასა და შესრულებაში. საქართველოს რესპუბლიკურ კონკურსზე ჩონგურზე ქართული მელოდების საუკეთესო შესრულებისათვის ვახტანგ მიმინოშვილს გადაეცა ქების სიგელი და ფულადი პრემია.

შემდეგ წლებში იგი წარმატებით ემსახურება აბაშის რაიონში სოფლების სეფიეთის, მარანის სკოლებს, რაიონის კოოპკავშირის მოსწავლეთა სახლს, ძველი სენაკის საბჭოთა მეურნეობის მომღერალთა გუნდს, ცხაკაიას ჩაის ფაბრიკის სიმღერისა და ცეკვის ანსამბლს, აგრეთვე სოფლების ბიისა და ნოჯიხევის საშუალო სკოლების მომღერალთა თვითმომქმედ კოლექტივებს, რომლებიც მაღალ შეფასებას იმსახურებენ.

ჯერ კიდევ 1930 წელს შექმნილი ანსამბლი "ნხორთწყუ", რომელსაც თავდაპირველად ლოტბარები თადა გოგუა და რემა შელევია ხელმძღვანელობდნენ, ვახტანგ მიმინოშვილის ხელმძღვანელობით რესპუბლიკური და საკავშირო ფესტივალების ლაურეატი გახდა.

დიდი ნიჭიერებითა და პიროვნული ღირსეობით შემკული, მრავალი ტიტულისა და ჯილდოს მფლობელი ლოტბარი ვახტანგ მიმინოშვილი 2003 წელს გარდაიცვალა.

ძმებს ლონგიონოზ და ვახტანგ მიმინოშვილებს ჭეშმარიტად დიდი ღვაწლი მიუძღვით ქართული ხალხური, განსაკუთრებით მეგრული სიმღერის განვითარების საქმეში. თავიანთი შემოქმედებით მათ ქართული კულტურის საგანძურში მნიშვნელოვანი ადგილი დაიმკვიდრეს.

ამის დაპარობის, ან დაპიწყობის უფლება არც რუსსა აქვს და არც ქართველს!

(ნაწევრები ვასილ ველიჩკოს წიგნიდან "კავკასია")

1904 წელს, ამ წიგნის ავტორის ვასილ ველიჩკოს გარდაცვალების შემდეგ, მისი მოსწავლეების მიერ „კავკასიის“ წიგნად გამოცემა ძალზე ააფორიაქა მთელი პლანეტის სომხური მოსახლეობა. ინგლისში მცხოვრებმა სომეხმა დიდგვარმა გულბეკიანმა იმ დროისათვის ზღაპრული თანხა – ხუთი მილიონი ფუნტი სტერლინგი (დღევანდელი კურსით, დაახლოებით სამასი მილიონი დოლარი) – გადაიხადა, რათა ამ წიგნის მთელი ტირაჟი გაყიდულიყო ამოღოთ და გაენადგურებინათ, მაგრამ, როგორც ხედავთ, ვერაფერს გახდა. თუმცა, სომეხებმა ნაწილობრივ მაინც მიაღწიეს საწადელს, რადგან წინამდებარე წიგნი გახლავთ ვასილ ველიჩკოს მილიანი ნაშრომის პირველი ტომი, მეორე ტომი კი, საერთოდ აღარ გამოშვალა და, ჩვენი დიდი ძიების მიუხედავად, მაინც ვერ მოვახერხეთ მისი პოვნა. როგორც ჩანს, ამ ტომის ხელში ჩაგდება და განადგურება გარკვეული საზღაურის ფასად მაინც მოახერხეს სომეხებმა.

კავკასიაში სასამართლო პრაქტიკა ხშირად სწორედ სომეხებს წყალობს: შეიძლება ისინი მართლაც ყოველთვის სუფთები და პატიოსნები იყვნენ, მაგრამ, შეიძლება ამას სხვა მიზეზიც აქვს, რომლის გამოკვლევაც მოგვეცემდა უამრავ საინტერესო ფაქტს. საქმე იქამდეც კი მივიდა, რომ ერთმა მომრიგებელმა მოსამართლემ (თემირხანშურაში) ისიც კი სცადა, რომ უწყობით თავის კამერაში მოეწვია სასწავლო ოლქის მსცოვანი მზრუნველი. კავკასიის სასამართლო დაწესებულებამ, რომელთა გადაწყვეტილებითაც რამდენიმე წლის განმავლობაში სანქციონირებული იყო სომეხი მტაცებლების მიერ სახაზინო მოწების დაუფლება, ამ საკითხშიც არ უღალატეს საკუთარ თავს და ძალიან ბევრი სადავო საქმეები გადაწყვიტეს არა კავკასიის სასწავლო ოლქის სასარგებლოდ. რიგი სარჩელები სასწავლო ოლქის ხელისუფლებას დასწავლეს, ვინაიდან სასკოლო ქონების ერთი დიდი საქმე სენატამდეც კი მივიდა. მთავარი საკითხი იმაში მდგომარეობდა, საერთოდ ექვემდებარებოდა თუ არა ამგვარი საქმეები ადმინისტრაციულ ან სასამართლო განხილვას. სენატმა ამ უკანასკნელს დაუჭირა მხარი და, ამჟამად, ყველაფერი საშინლად აირ-დაირია და კავკასიაში შეიქმნა რუსული საქმისა და პრესტიჟისადმი ფრიად არახელსაყრელი გარემო (1903 წლის 12 ივნისის კანონმა ყველა გაუგებრობას საბოლოოდ დაუსვა წერტილი).

ამ გაუგებრობამ კიდევ ერთხელ დადასტურა, რომ კავკასიაში დასაქმებულ სხვადასხვა უწყებებს არ გააჩნიათ ერთიანი სამსახურებრივი დამოკიდებულება მთლიანი ეროვნული პოლიტიკისადმი. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ადგილებზე გაიმარჯვებდა ის ხალი აზრი, რომ სახალხო სკოლის საკითხი უფრო სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობისაა და არა ვიწრო სამოქალაქო მასშტაბების მქონე სკოლისა და ეკლესიის ქონების განსახლდებისას, სასწავლო უწყება მოიპოვებდა საჭირო მხარდაჭერას ყველა წერილობით დასახულებლად, ამასთან, ამ უკანასკნელს აღარ მიენიჭებოდა გადაჭარბებული მნიშვნელობა გერვილიან-ფორმალური ნიშნების სახით. სწორედ ეს ქვემოთ მოხსენიებული ადგილობრივი ხელისუფლებების იმის სურვილს, გზა მიეცათ დიდი ხნის

წინ მომწიფებული და დადასტურებული იმ საკითხისათვის, რაც გახლავთ **სომხური საეკლესიო ქონების სეკულარიზაცია**. ამის გადაწყვეტილ, მრავალი მღვრიე წელის ტალღა, რომელიც ახლა გამომდებით გადადის კავკასიელთა თავებზე, თავის კალაპოტს დაუბრუნებოდა. ადგილობრივი რუსი ადამიანები, რომლებიც თანამგრძობი ყურადღებით აკვირდებიან შინაგან საქმეთა სამინისტროს მუშაობის ინტენსივობის ამაღლების პროცესებს, ამ ცენტრალური უწყების შემოქმედებითი ინიციატივისად მივიჩნევთ კეთილმოქმედ ზეგავლენას რუსული საქმის მორყეულ საფუძველზე, რადგან ამ საქმის შესუსტებას სახირო არაფერი მოაქვს ამ შორეული და სიცრუეში გახვეული მხარისათვის. აზრთა სხვაობა, ამ შემთხვევაში, უფრო აკადემიურ ხასიათს ატარებს, ვიდრე ღრმა ცხოვრებისეულს, რადგან, ორივე პარტია ერთმანეთს წამიერად ერწყმოდნენ და ახლაც ერწყმიან, ყოველი, თუნდაც უმნიშვნელო მიზეზის გამოისობითაც კი, თუ საჭიროა „საერთო მტრის“ წინააღმდეგ გაერთიანება.

ენშიაძინის სომხურ ეკლესიაში მმართველობა არც მთლად ერთმანეთს ეწყობა – კანონის თანახმად სინოდის სათავეში კათალიკოსი დგას, სინოდის პროკუროს კი რუსეთის მთავრობა ნიშნავს. ენშიაძინის სასულიერო აკადემია უკვე დიდი ხანი უნდა ხელმძღვანელობდეს კანონიერი წესდებით, ვინაიდან, **მისი შემცველი დროებითი წესების მოქმედებას დიდი ხანია გაუვიდა ვადა** (ეს წესები, რომელიც 1874 წელს ცხრა წლის ვადით დაამტკიცა აწ განსვენებულმა ხელმწიფემ ალექსანდრე მეორემ, დღემდე ცვლის ენშიაძინის სასულიერო აკადემიის წესდებას, როგორც არ უნდა იყოს იგი. ამ ოცდაათი წლის განმავლობაში ენშიაძინის ტახტზე აღსაყდრებული ყველა კათალიკოსი ცდილობდა, ყოველი გზით აერიდებინა თავი წესდების შემუშავებისათვის, და, სამწუხაროდ, აღწევდნენ მიზანს, მიუხედავად არსებული მდგომარეობის აღმასწავლებელი არანორმალურობისა და დიდი საშიშროებისა). დაბოლოს, რუსეთის მთავრობის კომპეტენცია პოლიტიკურ და საერთო სისხლის სამართლებრივ საკითხებში, რა თქმა უნდა, ვრცელდება ენშიაძინის, დაიწყო წამაქეზებელი ქადაგებებით გამოსვლა, შექმნა „ღამის სიფიზოსის“ ჯგუფები და ამგვარი ქადაგებები ქვეყნდებოდა ენშიაძინის გაზეთ „არარატში“ არქიმანდრიტ კარაპეტის ხელმოწერით.

ენშიაძინის გააჩნია ვეებერთელა მამულები, რომლის მართვა დღემდე დიდ გამოცანად რჩება. მონასტრებში საგულდაგულოდ მალავენ ინვენტარს, ქონებათა სიებს, უწყისებს და ა.შ. ხდება ქონების შესყიდვა და მისი გირაოდ აღება. ასე, მაგალითად, რომელიღაც ბატონ შახაზიზოვ კამსარაკანის ქონება ენშიაძინის მონასტრის მიერ გირაოთი იქნა აღებული. მეორეს მხრივ, საეკლესიო დაწესებულებები საკმაოდ უხვად მარაგდებიან ბანკებიდან კრედიტებით. ასეთ ეკონომიკურ ქაოსში ძნელია განსახლდო, თუ რა სახსრები ხმარდება ეკლესიის საქმეებს და რა იხარჯება შედარებით ნაკლები მწარმოებლობით, რელიგიის თვალსაზრისით. თუ ამას დაუმატებთ იმ ფაქტსაც, რომ რამდენიმე წლის წინათ ენშიაძინის ერთ-ერთ საგანგებო გამოაშკარავდნენ იქ მოკალათებული ყალბი რუსული ფულის ნიშნის მტრელები, მაშინ ცხადი ხდება, რომ ამ რელიგიური ცენტრის ეკონომიკური სურათის ბუნდოვანება თავის აპოკაფს აღწევს.

გაგრძელება იქნება

ესპანეთი - 1982

მსოფლიოს რიგით XII ჩემპიონატი გაიმართა ესპანეთში. მისი ნატარების ფორმატი განსხვავებული იყო, რაც გამოიხატა ფინალურ ეტაპზე გუნდების რაოდენობის 24-მდე გაზრდით.

საგზურს. ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა ჩემპიონატში ალჟირის ნაკრების მონაწილეობამ, რომელიც ანგარიშით 2:1 სძლიეს ფერ-ის ნაკრებს.

მესამე ჯგუფში კი ბელგიის ნაკრებმა არგენტინელებს და სალვადორელებს სძლიეს 1:0, ხოლო უნგრელებთან ფრე ითამაშეს და გავიდნენ მომდევნო ეტაპზე. მეორე საგზური კი მოიპოვა არგენტინის ნაკრებმა.

ფინალი
იტალია - ვერ 3:1 (0:0)
11.07.1982წ. მადრიდი "სანტიაგო ბარნაბუე"-ს სტადიონი.
90.000 მაყურებელი.
მსაჯეები: ად.ს. კოელიო (ბრაზილია), ვ. ხრისტოვი (ჩეხოსლოვაკია), ა. კლეინი (ისრაელი).
იტალია: ძოფი (კაპიტანი), შირვა, ჯენტილე, კოლოვატი, კაბრინი, ბერგომი, ორიალი, ტარდელი, კონტი, გრაციანი (ალტობელი 8, კაუხიო 88), როსი.
ფერ: შუმახერი, კალტი, შტილიკ, კ.პ. ფიორსტერი, ბ. ფიორსტერი, დრემლერი (პრუბუმი 63), ბრაიტნერი, ბრიგელი, რუმენიგე (კაპიტანი) (მიულერი 70), ლიტბარსკი, ფიშერი.
გოლები: როსი (57), ტარდელი (69), ალტობელი (81), ბრაიტნერი (83).
ბომბარდირები
პოლო როსი (იტალია) - 6 ბურთი;
კარლ ჰაინც რუმენიგე (ფერ) - 5 ბურთი;
ზიკო (ბრაზილია) - 4 ბურთი;
ზბიგნეკ ბონეკი (პოლონეთი) - 4 ბურთი;
ჩემპიონატის სიმბოლური ნაკრები
ძოფი, ჯენტილე (ორივე იტალია), ლუიზინიო (ბრაზილია), კოლოვატი (იტალია), ჟუსთორი (ბრაზილია), ბონეკი (პოლონეთი), პლანტინი, ტიგანა (ორივე საფრანგეთი), ზიკო (ბრაზილია), როსი (იტალია), რუმენიგე (ფერ).

III ჯგუფში შეიკრიბა იტალიის, ბრაზილიისა და არგენტინის ეროვნული ნაკრებები, რომელშიც ბრაზილიელებმა 3:1, ხოლო იტალიელებმა 2:1 სძლიეს არგენტინელებს. იტალიელებსა და ბრაზილიელებს შორის გამართული მატჩი კი ჩემპიონატის მშვენიერად იქცა, რომელშიც იტალიელებმა გამარჯვების 3:2. IV ჯგუფში კი ნახევარფინალური საგზური მოიპოვა საფრანგეთმა. იტალიის ნაკრებმა ნახევარფინალში სძლია პოლონეთის ნაკრებს, რომელშიც პოლონეთის დუბლი შეასრულა. მეორე ნახევარფინალურ მატჩში კი ფერ-ის ნაკრებმა პენალტების სერიაში დაამარცხა საფრანგეთი. მესამე ადგილისათვის მატჩში პოლონელებმა სძლიეს ფრანგებს ანგარიშით 3:2.

ილორი

მიხეილ სააკაშვილი შედის მაღაზიაში:
- თუ შეიძლება, ერთი პალსტრუხი მომეცით! - ეუბნება გამყიდველს.
- გაზეხეთ, თუ აქვე მირთმევთ? - ეკითხება გამყიდველი.

- მე ვიბან, შენ იბან, ის იბანს! მიხე, აბა მითხარი რა დროს ხდება მოქმედება? - ეკითხება მასწავლებელი ბავშვს.

- ახალ წელს, მასწ... - პასუხობს მოწაფე.

15 წლის ოჯახურმა ცხოვრებამ ზაქროს კარგად ასწავლა, თუ როგორ უნდა იცხოვროს ქალის გარეშე.

ქართული ესტრადის ვარსკვლავთა კონცერტმა ყრუ-მუნჯთა საზოგადოებაში დიდი წარმატებით ჩაიარა.

ბებია გახდა ცუდად, შევიდის შეიღებმა ექიმი მოიყვანეს და ეკითხებოდა, რა ეშველებო.
- კარგი იქნება, თუ გათხოვდება, - პასუხობს ექიმი.
შვილის შეიღებმა ეკითხებოდა:
- არა, ექიმო, რაღა დროს მაგისი გათხოვება.
გაბრაზებული ბებია აბრტყენს:
- ექიმმა უკეთესად არ იცის, რა მიშველის?

სიჭმრების ასხნა დანიულ წინასწარმეცველის მიერ

"ეფრემ ვერდის" წიგნისადმი ინტერესი, მიუხედავად მისი ხანდაზმულობისა, ძალიან დიდია. იგი თავისი შინაარსით იხიდავს მკითხველთა ფართო მასებს, ვინაიდან მისი შექმნისას ხასიათი ხელმისაწვდომია ყველა დონის განათლების მქონე ადამიანისათვის. ამჯერად ვახუთ "ილორის" მკითხველს ვთავაზობთ ნაწევრებს "ეფრემ ვერდის" წიგნის იმ მონაკვეთიდან, სადაც შეკრებილია სიზმრების ასხნა დანიულ წინასწარმეცველის მიერ.

- ავი ანგელოზის ნახვა - მეტად ცუდია და რაიმე განსაცდელში ჩავარდეს.
- აბანოში შესვლა - დარდისა და ბორბების ნიშანია.
- აბანოს ნახვა - კარგია.
- არყის სმა - სირცხვილისა და სიმწრის ნიშანია.
- აქლემი ნახო - ნიშანია შორეული და ბედნიერი მგზავრობისა.
- აქლემები თუ ჩხუბობენ - ორნი მეყვანი ერთმანეთს წაკეიფდნენ.
- აქლემზე თუ იჯექი - საზიანო რამ ფათურაკი უცვრად გარდატეხეს.

მასთან სიცოცხლაზე ხალჩაქაულაბი მილიან
გამოჯანმრთელაულები
ბრუნდებიან

ვაგნიძის ვრავარაბი არჩანს
ავთვისებანი სისონიერი დავადავას, აწ-ანელავის ბავალაობას, აროლის, ანისაუას, აროლბობის, ბაუსილს, ნარვის ანთაბას, ნავროუს, ანამიანური დავადავალაბს, პარკინსონს, ასთმას, ჩივილს, ბაულიას და თირკმელის დავადავას, სტრას აროლს თირკმელის, შპარნავს ბავადავალური სარაკიუს და ბიდეს, შავლის ვარავალური დავადავას, ვარავიდან ჩირქლანს, ოსტროროდორუს, ბაირორბის, სისხლის ბათორობას, სეფსინს, ბოტანოუს, ტავარავალურს, ცაროუს I და II სტადიაში, C-ჰვავბობს, ბოტანინს, ელანთის, ნაღვლის ბაბობს დავადავას, ანთაბი პროცესას, ქლავიდას, ალიბაბს, ფულაუს, ფსორიუსს, სხსრავის დავადავას, პრილაფსინს, ანთარავს იმანიბას, ახლან თავის ბიბინს აწრავაბის აღდგან-ბარკინებს, დავაბითალ მოქმელაბს სანსალური დარავადავას და ნარაკიუბთ-თან დავაბითალაულებს.

აკორდინაბაბია:
თელავი, ავასიონის ქარა №61-ბ, ვაგნიძე ბიბიუო (დორნეობი).
ტელ: 893-22-66-51 8(250) 7-61-24
თბილისი, ნინოშვილის გამზ. 120 ბათუმი, ანათონის 11, (ორგანათს, ოთხთავათს და პარკინას, 10-დან 14 სათამდე).

არკ ტრედი
ბიზნესობი

კომპიუტერებს და აქსესუარებს ყველა სახის კომპიუტერულ მომსახურებასა და სერვისს ასევე მაღალტექნოლოგიურ LCD მონიტორებს, ტელევიზორებს, ციფრულ ფოტოკამერებს და სხვადასხვა სახის სპერს. ტექნიკას

ტელ: 910-807 910-806
მოკრანელი!!!
მარკანიშვილის №2

გაზეთში გამოქვეყნებული პუბლიკაციის ავტორებს უეთსობათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე	რედაქციის მისამართი: თბილისი, ტაბიძის ქუჩა №23	მთავარი რედაქტორი: როლანდ ჯალალანი მთ. რედაქტორის მოადგილე: ლავით ქობალია ტექნიკური რედაქტორი: მიხეილ ჩორჩიგილი	anaklia@.web.de e-mail:elisabeththal@.yahoo.de ჩაქვავის განთავსება 899-57-33-22
---	--	---	---